

त्वात् तथात्वम् ।) वारुणी । मदिरा इति मेदिनी । ते । २०६ ॥

परिहारः, पुं, (परिह्रियतेऽनेनेति । परि + ह्र + घञ् ।) अवज्ञा । अनादरः । इति शब्दरत्नावली ॥ (“परिहारो नाम तस्यैव दोषवचनस्य परिहरणं यथा नित्यमात्मनि शरीरस्थे जीवलिङ्गान्यपलभ्यन्ते तस्य चापगमादपलभ्यन्ते तस्मादयः शरीरादात्मा नित्यः शरीराच्चेति ।” इति चरके विमानस्थानेऽष्टमेऽध्याये ॥ व्यासः । परिवर्जनम् । यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ४ । ६७६ ।

“दुर्वृत्तस्य प्रभोरन्यत् परिहारात् न भेषजम् ॥” गोपनम् । यथा, शकुन्तलायां १ म अङ्के । “कथमिदानीमात्मानं निवेद्यामि कथं वा आत्मनः परिहारं करोमि ॥” विजितद्रव्यादिकम् । यथा, मनुः । ७ । २०१ ।

“जित्वा सम्पूजयेत् देवान् ब्राह्मणैश्चैव धार्मिकान् ।

प्रदद्यात् परिहाराञ्च स्वापयेद्भयानि च ॥” स्थानविशेषः । यथा, मनुः । ८ । २३७ ।

“धनुः शतं परीहारो ग्रामस्य स्यात् समन्ततः ॥” अत्र कुल्लूकभट्टः । “चतुर्हस्तो धनुः शस्या यष्टिस्तस्याः पातः प्रक्षेपो ग्रामसमीपे सर्वान् दितुं चत्वारि हस्तशतानि चतुर् वा यष्टिप्रक्षेपान् यावत् पशुप्रचाराय शस्त्रवपनादिसंरोधपरिहारः कार्यः ॥”

परिहार्यः, पुं, (परि + ह्र + स्यत् ।) परिहार्यः । वलयः । इति भरतहिरूपकोषः ॥ परिहरणीये चि ॥ (यथा, शकुन्तलायाम् १ मे अङ्के ।

“न परिहार्यं वस्तु नि पौरवाणां मनः प्रवर्त्तते ॥”)

परिहासः, पुं, (परि + ह्रस् + भावे घञ् ।) परिहसनम् । ठाट्टा इति भाषा । परिहासः । यथा, “परिहासः केलिसुखः केलिर्देवननमैश्वरी” इति त्रिकाण्डशेषः । तत्पर्यायः । क्रीडः २ देवना ३ । इति शब्दरत्नावली । वर्करी ४ । इति जटाधरः ॥ (यथा, शकुन्तलायाम् २ ये अङ्के ।

“परिहासविजल्पितं सखे ! परमार्थेन न गृह्यतां वचः ॥”)

परीक्षकः, त्रि, (परि + ईच्छ + क्त्वाल् ।) निरूपकः । (यथा, पञ्चतन्त्रे । १ । ८४ ।

“परीक्षका यत्र न सन्ति देशे नार्चन्ति रत्नानि समुद्रजानि ।
आभीरदेशे किल चन्द्रकान्तं
त्रिभिर्वराटैर्विपणन्ति गोपाः ॥”)

तत्पर्यायः । कारणिकः २ । इत्यमरः । ३ । ११७ ॥ परीक्षते अवधारयति प्रमाणेन । यथा, वह्निना परीक्षकः स्वर्णस्य स्वर्णकारः । कारणैर्हेतुभिश्चरति कारणिकः इति भरतः ॥

परीक्षणं, स्त्री, (परि + ईच्छ + क्त्वाल् ।) परीक्षा । राज्ञा धर्मकामार्थभयैरमात्यादेर्भावितत्वनिरूपणम् । इति भरतः ॥ यथा,—

“भेदोपजापादुपधाधर्माद्यैर्वत् परीक्षणम् ॥”

इत्यमरः । २ । ८ । २१ ॥

सर्वतोभावेन दर्शनञ्च ॥

परीक्षा, स्त्री, (परित ईच्छतेऽनया । परि + ईच्छ + “गुरोश्च हलः ।” ३ । ३ । १०२ । इति अः । ततश्चट् ।) दिव्यम् । अथ दिव्यानि । तत्र दृहस्यतिः ।

“घटोऽभिरुदकश्चैव विषं कोषश्च पञ्चमम् ।
घटश्च तण्डुलाः प्रोक्तं सप्रमं तप्तमाषकम् ॥
अष्टमं फालमिदं नवमं धर्मजं स्मृतम् ।
दिव्यान्तेतानि सर्वाणि निर्दिष्टानि खयम्भवा ॥”
अथ किन्तुदिव्यम् ।

तत्र मातुषप्रमाणानिर्णयस्यापि निर्णायकं यत्तद्विषमिति लोकप्रसिद्धम् । एतद्व्यतिथिं प्रपथानामस्ति तथापि कालान्तरनिर्णायकत्वेन तेषां भेदात् । अपिना मातुषप्रमाणसत्त्वेऽपि यत्र घटादीनामङ्गीकारस्तत्रापि तद्वति इति सूचितम् । अतएव लिखितसाक्षिभुक्तिचक्षुचिबिधमातुषप्रमाणभिन्नप्रमाणं यत्तद्विषं प्रमाणं तत् प्रमाणं न भाविकगोचरं किन्तु भावाभावाविशेषेण गोचरयतीति । तत्र महाभियोगेषु दिव्यान्वाह याज्ञवल्क्यः ।

“तुलाग्र्यापो विषं कोषो दिव्यानौह विशुद्धये ।
महाभियोगेष्वेतानि शीर्षकस्थेऽभियोक्तारि ॥”
विशुद्धये सन्दिग्धार्थस्य सन्देहनिवृत्तये । महाभियोगेषु महापातकादिगुरुतराभियोगेषु । शीर्षकस्थ इति शीर्षकं प्रधानं व्यवहारस्य चतुर्थपादो जयपराजयलक्षणः । तेन दण्डो लक्ष्यते तत्र तिष्ठतीति शीर्षकस्थः तत्प्रयुक्तदण्डभागोऽर्थः । महाभियोगान् स्पष्टयति कालिकापुराणम् ।

“परदाराभिशापे च चौथ्यागम्यागमेषु च ।
महापातकशस्त्रेषु स्याद्विषं वृषसाहसे ॥
प्रतिपत्तौ विवादे च पणस्य स्थापने कृते ।
तत्रैव स्थापयेद्विषं शिरःपूर्वं महीपतिः ॥
परदाराभिशापे च बहवो यत्र वादिनः ।
शिरोहीणं भवेद्विषमात्मनः शुद्धिकारणात् ॥”
पितामहः ।

“शिरःस्थापिविहीनानि दिव्यानि परिवर्जयेत् ।
चत्वारि तु घटादीनि कोषश्चाशिराः स्मृतः ॥”
महाभियोगेऽपि कोषमाह स्मृतिः । कोषमण्ये च दापयेत् । याज्ञवल्क्येनाभियोक्तुर्वादिनः शिरोवर्त्तित्वाभिधानादभियोक्तव्यस्य दिव्यकर्तृत्वं प्रतिपादितम् । अक्तमाह कात्यायनः ।

“न कृच्छिदभियोक्तारं दिव्येषु विनियोजयेत् ।
अभियुक्ताय दातव्यं दिव्यं दिव्यविशारदैः ॥”
प्रत्यर्थिस्त्रीकारणार्थिनोऽपि दिव्यमाह याज्ञवल्क्यः ।

“रुथा वाय्वतरः कृत्यादितरो वर्णयेच्छिरः ।
विनापि शीर्षकान् कृत्यान्तुपद्रोहेऽथ पातके ॥”
इतरोऽभियुक्तः शिरः शरीरदण्डमर्थदण्डं वा वर्णयेत् स्त्रीकृत्यात् । दृहस्यतिः ।

“क्षेहातृक्रोधाहोभतो वा भेदमायान्ति साक्षिणः ।
विधिदृष्टस्य दिव्यस्य न भेदो जायते क्वचित् ॥”

भेदः सत्यादेः परीक्षम् । यत्तु कात्यायनवचनम् । “क्रिया न वैदिकी प्रोक्ता विद्वद्मानेषु साक्षिषु ।
लेख्ये च सति वादेषु न स्याद्विषं न साक्षिणः ॥”
इति तद्गुणान्वितसाक्षिसंख्ये । यथा व्यासः ।
“मणिमन्त्रैश्च धिवलात् प्रदत्तं वा विधानतः ।
विसंभदेद्विषमपि न तु साक्षी गुणान्वितः ॥”

अतएव नारदः ।

“युक्तिव्यप्यवसन्नासु प्रपथेनेनमर्हयेत् ॥”
एनं विपर्ययमागमर्थं अर्हयेत् प्रीडयेत् ।
निर्द्वारयेदिति यावत् ॥ ॥ ॥ प्रपथानाह नारदः ।
सत्यवाहनशब्दाणि गोबीजजनकानि च ।
देवतापितृपादाञ्च दत्तानि सुकृतानि च ॥
सुप्रेक्षितैश्च पुत्राणां दाराणां सुकृतानि च ।
अभियोगेषु सर्वेषु कोषपावमथापि वा ॥
इत्येते प्रपथाः प्रोक्ता मनुना खल्यकारणात् ॥”
दृहस्यतिः ।

“यद्योक्तविधिना देवं दिव्यं दिव्यविशारदैः ।
अथथोक्तप्रदत्तान् न शक्तं साध्यसाधने ॥
अदृष्टकालदत्तानि बहिर्वादिहस्तानि च ।
अभिचारं सदा त्वेवं कुर्वन्तोऽह न संशयः ॥”
बहिर्वादिहस्तमभियोक्तारं विना कृतम् । एतच्च प्रायिकं आत्मशुद्धिपरायणमभियोक्तारं विनापि दिव्यविधानात् ।

तथा च नारदः ।

“राजभिः शक्तितानाश्च निर्दिष्टानाश्च दस्तुभिः ।
आत्मशुद्धिपरायणाश्च देवं दिव्यं शिरो विना ॥ ॥ ॥”
अथ दिव्यदेशाः । कात्यायनः ।

“इन्द्रस्थानेऽभिष्ठातृनां महापातकानां वृणाम् ।
वृषद्रोहप्रवृत्तानां राजद्वारे प्रयोजयेत् ॥
प्रातिलोच्यप्रकृतानां दिव्यं देवं चतुर्थये ।
अतोऽन्येषु च कार्येषु सभामध्ये विदुर्मुधाः ॥”
इन्द्रस्थाने इन्द्रव्यजस्थाने ॥ ॥ ॥

अथ दिव्यकालाः । पितामहः ।
“क्षेत्रो मार्गशिराश्चैव वैशाखश्च तथैव हि ।
एते साधारणा मासा दिव्यानामविरोधिनः ॥
घटः सर्वर्तकः प्रोक्तो वाते वाति विवर्जयेत् ।
अग्निः शिशिरहेमन्तवर्षासु परिकीर्तितः ॥
शरद्वर्षे तु सलिलं हेमन्ते शिशिरे विषम् ।
कोषस्तु सर्वदा देयस्तुला स्यात् सार्वकालिकीति ॥”

मिताचरायां नारदः ।

“न शीते तोयशुद्धिः स्थानोष्णकाष्ठेऽभिप्रोद्यते न ।
न प्राटपि विषं दद्यात् प्रवाते न तुलां वृष ॥”
नारदः ।

“पूर्वाह्णे सर्वदिव्यानां प्रधानं परिकीर्तितम् ।
नापराह्णे न सन्ध्यायां न मध्याह्ने कदाचन ॥”
शीते हेमन्तशिशिरवर्षासु । उष्णकाले शीघ्रशरदोः । वर्षासु विषनिषेधश्चतुर्थवातिरिति परः ।
वर्षे चतुर्थया मात्रा इति वक्ष्यमाणानारदवचनात् ।
तण्डुलादीनान् विप्रोधानभिधानात् सार्वकालिकीति ॥